

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.50
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrta leta \$2.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.50 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88 No. 288 Wed., Dec. 9, 1942

To ni naš prvi spopad z Nemčijo

Po prvem incidentu na otoku Samoa leta 1889 je sledil kmalu drugi. Po desetih letih miru se je domačinom zdelo, da je prišel čas, da si privoščijo malo domače zabave. Pri tem je zopet imela vmes Nemčija svoje prste, ki je naščula pretendent za prestol drugega proti drugemu. Bilo je zgodaj leta 1899. Amerika in Anglija sta imeli že svojo šolo deset let poprej, ko je tudi Nemčija spletkarila.

Gotove vasi je podpirala Nemčija, druge pa Anglija in Amerika. Zaveznički nista dosti oklevali, pa sta začeli ročno obstreljevati nemške vasi. Pa se je začelo. Rebeli so napadli ameriške mornarje na obrežju in enega ubili, kmalu zatem pa še enega.

Na 1. aprila sta hoteli Anglija in Amerika izkrcati marine na obrežju. Toda ustaši so jih pognali nazaj. Iz Washingtona je prišla posebna komisija, da zadevo preišče. Našla je položaj v takem neredu, da je bila pogodba, ki je bila sklenjena deset let poprej v Berlinu, preklicana. Velika Britanija se je odpovedala vsem zahtevam do otoka in je dobila za to odškodnino. Zed. države so se pa umaknile z vseh otokov zahodno od Tutuila.

Štiri leta potem je zavrelo pa zopet v Venezueli. Dolgovala je Nemčiji in Angliji velike svote denarja. Ker je bil rok za plačilo že davno potekel, sta upnika svetovala, naj bi jima Venezuela dala v plačilo gotove koncesije. Poslali sta svoje bojne ladje, da bi zablokirale strateško LeGuira. Venezuelci so nekaj teh ladij ročno potopili.

Takrat je bil ameriški predsednik Theodor Roosevelt, ki je nekaj časa pazno gledal na nevarni položaj v Južni Ameriki, potem pa udaril po mizi. Velika Britanija se je takoj umaknila od Venezuele s svojimi bojnimi ladjami, dočim se je Nemčija trdovratno držala tam doli. Ker niso Nemci kazali nobene volje, da bi se umaknili, je odposlal Roosevelt zasebno besedo kajzerju Viljemu. Zgodovinarji pravijo, da je dal odločni in srboriti Theodore Roosevelt razumeti nemškemu kajzerju, da če se nemška mornarica takoj ne pobere iz Južne Amerike, bo vsa ameriška mornarica zakurila pod kotli in s polno paro lomastila proti jugu in stopila v akcijo. Nemci so jo naglo pobrisali od Venezuele.

Toda "veliki dan," o katerem je Nemčija vedno sanjala, se je naglo bližal in končno napočil. Nemške hordese so vkorakale v Belgijo, dočim je nemška diplomacija obljubovala Mehiki velike nagrade, ako bo mogla motiti Zed. državo, da se ne bodo vmešavale v evropske homatije. Toda John Pershing se je zapodil s par polki na mehiško mejo in kmalu zatem nas je Nemčija končno le zapletla v vojno.

In te dni Nemčija zopet okuša ameriške bombe. Upajmo, da bo to zadnjič in da bo Nemčija po tej vojni tako oslabiljena, da bo imel svet za vedno mir pred njenimi spletkarjami. Upamo, da to pot naši vojskovodje ne bodo ustavili svojih čet pred Berlinom, ampak jih bodo peljali prav pred kanclersko palačo na Wilhelmstrasse. Tam bo Nemčija zvedela svojo usodo za prihodnjih tisoč let.

Najstrožje obsojamo

Tekom narodnega zborovanja v SND na St. Clair Ave. se je nekaj pripetilo, kar je pritisnilo pečat sramote na ves ameriški slovenski narod. Nekaj takozvanih "delegatov" se je namreč tako daleč izpozabilo, da so sramotili jugoslovanskega poslanika g. Konstantina Fotiča.

Nam se zdi tako dejanje naravnost pobalinsko in vse obsoje vredno. Odgovorni elementi, ki niso zrela zastopati slovenskega naroda na kakem narodnem zborovanju, še manj kongresu, se gotovo niso zavedali, da niso sramotili osebo dr. Fotiča, ampak so sramotili državo, katero je dr. Fotič takrat zastopal, to je Jugoslavijo.

Sklicatelji tega zborovanja so namreč povabili jugoslovansko ambasado na to zborovanje. Niso povabili dr. Fotiča kot osebo, ampak so povabili poslanika Jugoslavije. Zato žaljivke tudi niso zadele osebo dr. Fotiča, ampak državo, katero je zastopal.

Pobaltni, da jih ne moremo drugače imenovati, se najbrže niti ne zavedajo, kaj so napravili. Ali se zavedajo, da bi Jugoslavija za razžaljenje svojega uradnega zastopnika lahko zahtevala zagovor od ameriške vlade, na katere ozemlju je bil jugoslovanski zastopnik razžaljen?

Če je poslanik dr. Fotič priljubljen ali ni, to ni vprašanje. Glavno je, da je bil povabljen na zborovanje in kot gost je bil upravičen do dostojnega sprejema. Tako so ga pa povabili, potem pa udarili po njem. Sramota!

Tisti, ki so ambasadorja povabili, bi bili morali vedeti, kaj delajo. Njih dolžnost je bila, da bi zbornico pred poslanikom prihodno poučili, da bo prišel povabljen gost, ki dobi celo med divjaki spoštljiv sprejem.

S tem škandaloznim incidentom so pokazali, da še niso zrela za demokracijo in da ne razumejo svobode govora, ne svobode izražanja. Če bodo pri ameriški vladi zvedeli o tem nečednem činu, bodo imeli pač lepo mnenje o ameriških Slovincih. In taki ljudje naj bi reševali Jugoslavijo?

BESEDA IZ NARODA

Dr. Friendship Grove št. 125 W. C.

Cenjene sestre našega društva Friendship Grove št. 125 WC vas uljudno vabim, da se udeležite glavne letne seje, ki se bo vršila v četrtek 10. decembra v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Pričetek ob osmi uri zvečer.

Ker je to le ena glavna seja v letu in katera je res velika in važnega pomena za vse članstvo in društvo, kajti ravno na tej seji se dela načrte in razne zaključke za društveno poslovanje, zato pa vas prosim, da se prav gotovo vse udeležite.

Zavedajte se, da je napredek društva odvisen le od dobrih in zdravih idej članic. Samo ena in ista ne more vedno voditi društva in storiti vsega.

Vsaka članica pa naj prinese na sejo tudi en predmet vreden 25 centov, da si bomo med seboj izmenjale darila. Na tej seji bomo tudi obhajali rojstni dan članic z nekaj primernim programom. Tudi sreča bo čakala eno izmed članic, katero bo srečala, boste pa videli, če se gotovo udeležite seje.

Končno pa prosim vse tiste, ki ste zaostale za assesmentom, da bi sedaj poravnale, saj yendar veste, da je to zadnji mesec v letu. Torej vzemite to naznanilo za resno. Na svidenje na seji, Christine Pirnat.

Decembrska številka "Novega Sveta"

Ta teden bo izšla decembrska ali 12. številka slovenskega družinskega mesečnika "NOVI SVET" s sledečo vsebino:

"PETLETNICA" (uvodnik); "PREGLED" (raznih političnih in drugih dogodkov); B. Trampuš: "LJUBEZEN" (pesem); Limbarski: "ANGELI SO NAM ZAPELI" (pesem); Jože Pokorn: "ROJSTVO" (črtica); Jože Krivec: "BERACEVA SREČA" (črtica); Iv. Zupan: "VRTNA IDILA" (pesem); Very Rev. M. Savs: "ČRTICE" (zanimivi spomini); "ZIMSKO SPANJE PRI ŽIVALIH" (clanek); J. M. Trunk: "TIHE URE" — "SVET ALI BOG?" (premišljevanja); "DESET ZAPOVEDI ZA MOŽA"; "SLOVENSKI PIJONIR" (opisovanje slovenske naselbine v Pittsburghu, Pa.); Knut Hamson: "STRAH" (črtica); O. A.: "KRVAVA RIHTA" (črtica); "DOM IN ZDRAVJE" (nasveti za zdravje in gospodinjstvo); C. K.: "GROFOV JAGAR" (zanimiv roman); "KAZALO" (petega letnika "Novega Sveta" 1942).

Ko se je Hitler pognal v vojno, so bile sile osišča in njeni narodi v pogledu vojaške in duševne pripravljenosti na roparsko vojno, tako zelo nadkrilile vse svobodne države, da so takrat zares imele v rokah vse za zmago potrebne predpogoje. Ako bi bile udarile vse ob istem času, na vseh odločilnih mestih, potem ni dvoma, da bi bil ves svet že zdavnaj v njihovih krepkljih.

Toda njihov roparski "credo" tega ni dopustil in zdaj, ko se je razvoj vojne obrnil, se je vsa stavba osišča začela zibati na svojih temeljih. V vseh kvizlinskih in pol-kvizlinskih deželah so krize v vodstvu, ministri odstopajo in ponekod so izvedene prave palačne revolucije.

Celo o Mussolini-ju zopet čujemo. Kadar se začnejo resni boji, se na hijene rado pozabi, toda zdaj krožijo govorice, da bodo nemške čete zasedle neke kraje in prevzele neke odgovornosti...

To so, seveda, prazne govoriče, kajti Trst, Reka... Lahi so toliko govorili o svetih mejnikih in bajonetih... Morda ni res, ali zopet — morda je res. Goebbels je tako zmešan, da včasih celo resnico pove. Vsekakor pa velja, da bi se to mogoče zgoditi in zaključek je isti: še en črn oblak na nebu, še ena dodatna grožnja nad vašimi glavami.

Slovenski narod je v tej vojni kakor še nikdar prej v svoji

"NOVI SVET" je najzanimivejši slovenski družinski mesečnik v Ameriki. Tisoče in tisoče Slovencev ga čita od obale do obale. Ako ga vi še ne prejimate, naročite se nanj. Stane za celo leto samo \$2.00. Za Kanado in inozemstvo samo \$3. Naročnino je poslati na: Upravo "NOVI SVET," 1849 West Cermak Rd., Chicago, Illinois.

Govor Zdenko Sajovica na radiu

Zadnji čas ste mnogo čuli o sporih med zavezniškimi narodi — Goebbelsova propaganda vam je toliko govorila in o nesoglasjih vsake vrste, o drugi fronti itd., da ste morda res verjeli to ali ono.

Nemara se vam je res stisnilo srce ob misli, da vladajo razprtije med onimi, ki so se zakleli, da bodo izruvali iz zemlje sramotni izrastek fašizma z vsemi njegovimi koreninami. Morda ste se spomnili iz zgodovine, da so v preteklih vojnah koalicije že večkrat hirale za to boljzenjo.

Goebbelsova propaganda kako dobro jo poznamo! Ali veste, da je treba gledati na levo, kadar kriči desno, in narobe. Zdaj govorijo o nesporazumljenju med zavezniki — pogledjmo torej v Hitlerjev tabor!

Res je, da tam vsi gledajo za istim ciljem in da so vsi enako do jedra prepojeni s sovraštvom in pohlepnostjo. Toda na taki skupnosti se ne da zgraditi enotno usmerjenega stremjenja in medsebojnega pomaganja. Ne kadar je skupni cilj plenjenje grabež in nabiranje sužnjev.

Že pri vstopu v vojno se je pokazalo, da je Hitlerjeva ost tako kljukasta, kakor njegov križ. Kolesa in kolesca, katero je obesil nanjo se obračajo vsako po svoje — tudi politična skupina diktatur se je podala v vojno le postopoma, ker je vsak izmed sozločincev tehtal in računal in tako odločil, kakor mu je velevala kratkost njegove pameti in slepost njegovega pohlepa.

V svoji politični organizaciji so pokazale diktature še mnogo manj skupnosti in enotnosti, kakor naše prezirane demokratične države.

Ko se je Hitler pognal v vojno, so bile sile osišča in njeni narodi v pogledu vojaške in duševne pripravljenosti na roparsko vojno, tako zelo nadkrilile vse svobodne države, da so takrat zares imele v rokah vse za zmago potrebne predpogoje.

Ako bi bile udarile vse ob istem času, na vseh odločilnih mestih, potem ni dvoma, da bi bil ves svet že zdavnaj v njihovih krepkljih.

Toda njihov roparski "credo" tega ni dopustil in zdaj, ko se je razvoj vojne obrnil, se je vsa stavba osišča začela zibati na svojih temeljih. V vseh kvizlinskih in pol-kvizlinskih deželah so krize v vodstvu, ministri odstopajo in ponekod so izvedene prave palačne revolucije.

Celo o Mussolini-ju zopet čujemo. Kadar se začnejo resni boji, se na hijene rado pozabi, toda zdaj krožijo govorice, da bodo nemške čete zasedle neke kraje in prevzele neke odgovornosti...

To so, seveda, prazne govoriče, kajti Trst, Reka... Lahi so toliko govorili o svetih mejnikih in bajonetih... Morda ni res, ali zopet — morda je res. Goebbels je tako zmešan, da včasih celo resnico pove. Vsekakor pa velja, da bi se to mogoče zgoditi in zaključek je isti: še en črn oblak na nebu, še ena dodatna grožnja nad vašimi glavami.

Slovenski narod je v tej vojni kakor še nikdar prej v svoji

zgodovini dokazal svojo upravičenost do obstoja in svojo voljo do življenja. Do zadnje, krvave konsekvence je sledil trdi logiki boja za obstanek. Pod težjimi uslovi kakor katerikoli zavezniških narodov, je stopil v vrsto onih maloštevilnih narodov, ki so pokazali zadosti junaštva in mladosti, da brez računanja, tehtanja in premišljevanja do skrajne žrtve nadaljujejo svojo borbo za življenje in za svobodo.

V tej uri smrtne nevarnosti imamo vsi Slovenci, ki moramo živeti zunaj in se ne moremo udeleževati vašega boja, le eno samo željo — da bi vam uspelo biti složni med seboj. Da bi v tej grozni krizi naše usode složni bili svoj skupni boj.

Cilj je samo eden — zmagati. Ako ne zmagamo zdaj, smo izgubljeni.

Pot je samo ena — boj. Ako se ne bi bojevali, bi le še hitreje, bolj sramotno in bolj zagotovo poginili.

A tudi sredstvo je samo eno — složnost.

Boj je edina pot do zmage. V vsej dolgi zgodovini človeštva ni primere, da bi bil kak narod poginil, ker se je boril za svoj obstanek. Narodi umirajo le, kadar jim zmanjka duševne sile za borbo in za žrtve. Le takrat so obsojeni na smrt, kadar pozabijo na svojo brezpogojno pravico do svobode in do svojega razvoja.

Volja do boja mora biti primarni odgovor, pravi refleks narodne duše na vsako grožnjo. Najveličastnejši primer take volje do boja dajejo v tej vojni Rusi, ki brez premišljevanja vržejo v boj svoje najdragocenejše narodne svetinje in gospodarske pozicije. Oni vedo, da imajo zadosti sile in mladosti v sebi, da si zgrade nanovo, kar je porušeno.

Tak narod, ki je pripravljen na največje žrtve in na boj do zadnjega, je zares živ narod in njegovo bitje nepremagljiva realnost, ako nastopa enotno in brez vrzeli v strnjenih vrstah. Nam Slovincem pa sta sloga in enotnost še prav posebno potrebna.

Prvič, ker nas je malo, a naših sovražnikov mnogo.

Drugič, ker so bile notranje razprtije že od nekdanja naša poguba.

Tretjič, ker se nahajamo zdaj v najhujšem smrtnem boju, v katerem bi nesložni morali poginiti.

A tudi še po vojni bomo potrebovali velikih sil in ogromnega napora, da dosežemo svoj cilj in svoj slovenski mir.

Ne pozabljajte, da moramo v tem zadnjem smrtnem boju ali zmagati ali umreti. V tem boju je totalnost našega napora, naša skupnost, sloga in edinstvo naše edino orožje, kakor je preteklo nedeljo povedal dr. M. Krek, podpredsednik vlade, ko je objavil smernice za skupno delo.

Tudi na mir se moramo pripravljati. Skozi tisoč let smo pod uradci treh mogočnih in roparskih sosedov siromašno životali in počasi odmirali. Ne pozabljajte, da smo najoddalnejša predstaraža Slovanstva in da bomo pri mirovni pogodaji imeli proti sebi ne le vse sovražnike Slovencev in one, ki so pohlepni našega ozemlja, temveč tudi vse nasprotnike Slovanstva. Imeli bomo tam morda mogočne prijatelje, a še več mogočnih sovražnikov.

Strnite se v eno samo četo, z enotno voljo, da bomo zmagali, tako v boju kakor v miru in da tisti dan, ko bomo sneli Slovenijo s kljukastega križa na katero ga so pripeli, zares tudi dan njenega vstajenja!

V Burmi je rumena barva znak žalovanja.

Odrasel prešič povzije popvprečno sedem funtov hrane na dan.

Jugoslavija in Rusija

London novembra (Radio prejemna služba) — Na londonski redni radio oddaji v srbohrvaščini so bile oddane naslednje vesti:

O priliki 25 obletnice ruske revolucije, je nj. vel. kralj Peter II. poslal predsedniku Zvezte Sovjetskih Socialističnih Republik naslednji telegram:

"O priliki današnjega praznika Vas prosim, da prejmete Moje častitke in izraz mojega občudovanja junaškega odpora Vaše vojske napram združenim osišču. "Podpis: "Peter Drugi."

Predsednik jugoslovanske vlade, g. Slobodan Jovanović, je poslal predsedniku vlade Sovjetske Zvezte, g. Jožefu Stalinu, naslednjo brzjavko:

"O priliki današnjega praznika URSS si štejem v čast, da Vam kot predsednik jugoslovanske vlade in zastopnik ministra vojske in mornarice ter zrakovplovstva, napotim prisrčne častitke. Junaški odpor sovjetske vojske nas navdušuje in nam daje vero, da bo naš sovražnik kmalu uničen.

Minister zunanjih zadev, g. dr. Momčilo Ninčić je poslal sledečo čestitko ministru Molotovu:

"V obrambi svoje dežele in človeških pravic, je veliki vodja Sovjetske Rusije v sebi zedinil duh velikih ruskih vojskovodij in kmečkoga ljudstva. V obrambi ruske zamlje in boljše bodočnosti je pokazala Sovjetska Rusija ljubezen do domovine in do človeštva, kakor jo je zgodovina redko videla. Pošiljam Vam pozdrave v imenu naroda, ki trpi pod nacističnim jarmom. Žrtve našega naroda ne bodo ostale nemaščevalne. Sovražnik bo uničen in mi bomo zopet svobodni"

Dr. Gregor Gojmir Krek

Smrt je ugrabila enega naših najodličnejših umetnikov in znanstvenikov, g. dr. Gregor Krega, v starosti 67 let. Bil je prvi generalni tajnik akademije znanosti in umetnosti in profesor na ljubljanskem vseučilišču. Bil je eden naših največjih duhov na polju znanosti in umetnosti ter priznan tudi v inozemstvu. Bil je dopisni član Slovenskega inštituta v Pragi, Hrvaške akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu in ko je bila leta 1923. v Ljubljani ustanovljena akademija znanosti in umetnosti, je bil med prvimi imenovan za rednega člana in je prevzel tudi posle prvega generalnega tajnika.

Dr. Gregor Krek je bil rojen leta 1875. v Gradcu in je študiral pravo. Leta 1918. je bil že viš. sod. svetnik in dodeljen novo ustanovljenemu viš. dež. sodišču v Ljubljani.

Leta 1920 je bil imenovan za rednega profesorja rimskega in državlanskega prava na univerzi v Ljubljani.

V glasi se je že kot gimnazijec odlikoval in je že takrat komponiral nekaj manjših glasbenih komadov. Od 1901. do 1914. je urejeval "Nove akorde." Njegove skladbe so vsebinsko tehtne in oblikovno dovršene.

Tudi v vrhovnem zakonodajnem svetu je sodeloval od leta 1920. naprej in si pridobil tudi tam velikih zaslug.

Vesti iz domovine

Enodušnost Srbov in Hrvatov za Jugoslavijo

Med tem, ko nemški listi in njihovi hlapeci izjavljajo ljudstvo bratomornemu klanju, da bi tako prepričali ustvaritev nove, močne in složnejše Jugoslavije, prihajajo iz domovine vesti, ki potrjujejo, da je ves njihov trud brezuspešen, ker je le zelo maj-

hno število oportunistov stopilo na stran izdajalcev. Oseba, ki je pravkar prispela iz Jugoslavije iz ozemlja izdajalca Nedića, je izjavila naslednje:

Srednja plast in kmečko prebivalstvo v Srbiji smatra, da je vrednost in smoter našega narodnega življenja le v veliki Jugoslaviji. Srbi ne morejo živeti brez Hrvatov in Slovencev, obratno. Potrebno bo seveda na Hrvaškem izkoreniniti plebs, kakor bo treba očistiti Beograd tamošnjih izdajalcev.

Poročevalec pripoveduje dalje: Simpatije do Mačeka so se med Srbi povečale. V težki današnji situaciji je s svojim rvanjem napram Paveliču pokazal, da je položaju kos. Takšno so misli naših Srbov, ki so ustvarili srbsko državo, maščevali Kosovo polje in položili temelje jugoslovanski državi enotnosti. Tako sodijo in za to umirajo, da bi osvobodili sebe in človeštvo.

Propalčice, nemški hlapeci petolizci se hlinijo Baderu in drugim Nemcem. Oni ne povzročajo prelivanja krvi le med Srbi in Hrvati, temveč tudi med nekaterimi posameznimi deli srbskega naroda. Sami pomagajo zločincem, ki kradejo hrano nemškega izstradanega naroda. Pravi tako pomagajo Nemcem pri organiziranju kazenskih ekspedicij. Ali nikar naj ne mislijo, da bodo njihova zverstva trajala dolgo.

Hitlerjeva pošast že sama sebe v rep grize. V Rusiji, Egiptu, povsod že vidimo četek Hitlerjevega konca.

Zadnja straža srbske armade

London, oktobra (ONA) — V nedavni bitki za neko oporišče pri Gruzji blizu Kragujevca, so bili srbski patrioti prisiljeni, da se umaknejo pred pritiskom nadmočnih sovražniških sil.

V jarkih pa je vseeno še ostalo nekaj branilcev, ki so nadaljevali streljanje, a napadatelji so opazili, da je njihovo ravnanje z orožjem precej nestrojno in se umaknejo pred pritiskom napadom zavzeli jarke.

Kvizlinski časopis iz Beograda "Novo Vreme," ki poroča o tem boju, piše, da so našli v jarku dva fantiča, oba mlajša od deset let. Eden je bil srednješolski drugič na ključavničarski vaji, drugi pa je bil krčevito streljavec. V pesteh sta krčevito streljale mlade roke in se borila zadnjega vzdihljaja.

Če verjameš, a' pa ne...

Jaz ne morem pomagati, če kdo zmajeval z glavo, ko je bil bral naslednje vrstice. Moj brat je bil poslednji, da jih poroča, ni napor za blagor in v dušni pašo naših visoko cenjenih čitalteljev obojega spola.

Iz Daljnega vzhoda sem prejela naslednjo, zelo verjetno rečilo:

Bilo je v zadnjih dnevih strdnjavi Corregidor, ko je za lo primanjlovala hrane. Hrabri posadki ni kazalo drugega, da začela pobijati mule in jesti njihovo meso. Bog da jih je bilo kaj, nazadnje meso je meso, tako tako.

Ko so nekega večera sediti pri večerji in se mastili s steakom, je eden izmed vojakov, ki je bil posebno hudomušen, začel govoriti: "whoa" — "ložil velik kos steaka: "whoa" in meso se je takoj ustavilo, vojakovem grlu. Saj veste, da "whoa" pomeni za mulo, naj se ustavi. Ameriške vojaške mule, so tako dresirane, da jim pri poslušnosti v meso in kri, kot vidimo iz gornjega.

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

— Jaz —? Ne! Vi vsi deložni bogastva! Jaz sem našel, inženjer But- izvedel tehnične načrte ljubivanje rude, vsi sku- bomo delali in si delili. Zato sem vas vzel s o pogojih in o deležih se ne pomenili."

Firehandove plemenite izzvale splošno veselje, ko so vriskali in Hob- je poskakoval vkljub nogi. Kar začel bi bil in Old Shatterhand je družbo resno posvariti. Ne prenašlo, meššurs! et je treba misliti še na Nismo sami tu gori, obro veste!"

amo prehiteli rdečkar- dejal lord. Nj zahteval od najdbe, veselil pa se ni vred.

iteli smo jih, pa ne Navajji bodo kvečjemu pred nami prispeli do in trdo za njimi bodo lahi. Pripraviti se mo- zato ne smemo izgub- sa v temle kotlu. Ko pri jezeru, se seveda

je res!" je dejal Old "Pa vedel bi le rad, bo pridobivanje rude alo težkoče. Inženjer nam bo gotovo vedel kake tehnične teža- kakaj."

er se je ozrl po kotli- nišljaj, pogledal po oži- je šla proti jezeru, in

jezi jezero više ko kot- ej više."

—! Rekel bi, da se je pred davnim časom nekalo po tisti ožini in tel —

daleč je do jezera?"

— padec je podan, če

— padec?"

bomo drobili srebrnato z vodnimi čurki. Ko- krampom in z lopato prenaporno in predol- njalo, predrago bi bilo. kjer vodni curek ne oval, si bomo pomaga- zatretelevanjem. Tudi pesek na dnu kotli- obdelovali z vodo."

bomo potrebovali —!"

da. Pa zadostovale bo- iz desek.

kaj lesa v bližini?"

lj ga je! Vse Srebrno odajajo gozdovi."

ino! In niti treba ne položili cevi od jeze- nia, saj lahko više go- zgradimo nabiralnik, pa mora teči v ceveh, mo potrebnih pritisk."

Am pak kam pa mi- peljati vodo iz kotline? e bo odtekala, bo napol- in onemogočila delo

je čisto res! Mislim ar takole. Če se je res tekalo jezero po ožini je gotovo voda tudi od- recimo po podzemelj- nih. In tisto pot si bo da sama, če jo spet na- v kotel. Če bi takega ne bilo, bomo pač mo- dvigniti, na primer s mi. Seveda bi bilo tre- ev, ki pa jih ne bo tež- ti. Črez mesec dni je e pripravljeno.

ne težkočo bo treba prej igav je tale svet?"

je Timababačev."

do nam odstopili zem- etou bo s svojim vpli- dosegel, da nam ga bo ali!"

em in takem pa je vse Poglavitno vprašanje bomo spravili vodo iz v kotel. O tem pa bom tel spotoma.

PRIPOVEDKA

(Po narodnih motivih spisal Fr. Ks. Meško.)

"Kaj, se zmerjati hočeš? — Sezuj šolne!"

"Na-ak!"

"Ti presneto bablje — malo ti prerahljam suhe kosti in takoj boš voljna."

In začel ji je prerahljavati stare kosti. A precej trdo in brezobzirno jih je pretresaval. "Na pomoč! — Ubije me!"

Kaj drugega tudi vredna nisi!"

Urša Želodčeva se ni dolgo In zopet so padale težke pesti napitega in razjarjenega Tomaža na suho ženico.

"Pijanec ti! — Ti ropar! — Pomagajte — ljudje božji — pomagajte!"

Vpitje-Uršino je slišal stari Kvas, ki je za živim plotom ob poti pasel svojo marogasto kravico. Prihitel je branit in mi- rit ...

"Ali te ni sram, Tomaž? Staro in onemoglo ženo pa obde- luješ s pestmi!"

"Naj mi vrne šolne!"

"Kaj? — Moji so! — Ti si ubijalec — morilec!"

"Ali molčiš, stara sova — ti —!"

"Tomaž — pamet, pamet! Ali naj bosa gre domu? Vsaj do doma ji je pusti."

"Da jih potem nikdar več ne vidim!"

"In da se tukaj na poti prepirata in tepeta! — O tem bi se doma pogovorila ..."

"Ha —!"

Urša je naglo sezula šolne. In z vso močjo jih je tresčila Tomažu v glavo.

"To je imaš!"

"O ti peklenko bablje ..."

Čevljar je spet planil na

starko. In ravšala in kavsala sta se in kričala, da je bilo joj! Stari Kvas pa ju je miril in prosil, naj nehata, in napenjal je vse svoje slabe moči, da ju razdruži.

A to se mu je posrečilo še le, ko je Urša že popolnoma onemogla.

Stokaje in javkaje je zapustila Urša mesto boja. Tavalala je dalje svojo pot in pri tem je kričala iz vsega grla ter se grozila Tomažu, da ga toži.

"Da, tožim te, tožim! In če je še kaj pravice na svetu, te morajo obsoditi, in zapro te, ti ubijalec — ti morilec krvoločni ...!"

A Urša vendarle ni šla tožit. Nekaj dnij potem je nič ni bilo iz njene kočice. V začetku se za to nihče ni zmenil: saj je tudi sicer često niso videli, ko več dnij, ako je kaj bolehal ali pa je iz kakega drugega vzroka čepela v svoji kolibi.

A polagoma sta se vaščanom ta mir in ta tišina dozdevala vendarle sumljiva. Najbolj jih je opozorilo na Uršo to, da se iz dimnika njene bajte nič več ni kadilo.

In tako je nekega popoldne — v četrtek po tisti nedelji je bilo — sosedka Repovka potrkala pri Urši na vrata. A nihče se ni oglasil in vrata so ostala zatvorjena. Potrkala je na okno. Tudi nič. Potrkala je drugič, tretjič, zopet nič ...

"Menila sem, da kaj malo bo- leha. A ker se ne oglasil, mora biti vendar že prav hudo."

In zopet je bobnala po šipah ter klicala:

"Urša, odpri, Urša! — Jaz sem, Repovka!"

Nič ... — "Čudno!"

In Repovka je zmajevala z glavo ter šla domu. Tu je javila vseh svojega obiska možu. Ta se je zamislil.

"Notri moramo na vsak način! Morda je že tako slaba, da ae more več ne govoriti in ne odpreti."

Poklical je sosedka Petka in Veseliča. Skupno so se napol- til ki Uršini bajti.

Nekaj časa so trkali in klica- li. A ker je ostalo vse tiho in mirno, so slednjč s silo vlomili vrata.

Ko so prišli v sobo, so se za- vzeli. Sredi mračne izbe je na golih tleh ležala Urša — mr- tva — — —

Drugi dan je tekal Globokov Joža po vsi vasi. In kjer je ši- roko pripovedoval, da je videl v noči od torka do srede, kako se je privil iz dimnika Uršine kolibe velikanski goreč maček ter izginil nekam v vzduhu ...

Vaščani so zmajevali z gla- vami in z ramami. Nekateri so menili, da je imel Joža precejš- njega mačka v glavi, ki si ga je navlekel v vaški gostilni, in da je ta povzročil onega žarečega velikana. Drugi so rekali, da se mu je sanjalo. Tretji pa so govorili: "Jože laže!"

Nekaj dnij potem so prišli orožniki po Tomaža. Gospoda je zvedela in česa gospoda ne zve! — da je čevljar malo pre- rahljaj suhe kosti Uršine. In gospoda je bila čudnega mne- nja, da je to pred časom po- vzročilo starkino smrt.

Ubogi Tomaž je dobil na ta način brezplačno stanovanje v državni hiši. Pred nekaj mese- ci si tega pač še ni mislil! Neža pa je doma od žalosti in sramo- te omedlevala ...

Kdo je kriv vse te nesreče, te- ga reveža nista uganila. Kako bi si tudi mogla misliti, da je bil pomočnik Ivan zlobni duh njune hiše, ki je Tomaža pola- goma speljal na polzko pot.

In ali se bode ubogi čevljar vrnil na staro stezo — ali pa bode po novi korakal naprej v pogubo ... ?

Psychofagos se je ves vesel

vrnil v pekel. Poročal je sata- nu, kako je razrušil najboljši zakon, kako je uničil srečo dveh pobožnih duš, kako je spravil čevljarja v ječo, Uršo pa v pe- kel, ker je po onem pretepu na- gloma umrla brez spovedi.

"Aha — ta se že praž pri- nas!" — je s hudobnim vese- ljem zameketal satan.

In satan je pohvalil Psycho- faga ter mu pomolil pod nos svoj kosmati rep, katerega ko- nec je ta ves srečen in z nav- dušenjem poljubil, ker je bil to dokaz posebne naklonjenosti in milosti.

Navrh pa ga je gospodar pe- kla še povisal v službi.

(Konec)

IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1 strani)

da uprl, nakar so ga Nemci za- čeli krvavo zatirati. V vasi Št. Pavel je prišlo v cerkvi do pre- pira, ko se je narod uprl proti nastopu nemškega duhovna. Ta je po telefonu poklical policijo, ki je z biči nagnala žene v cer- keve, moške pa polovila v kolikor niso pobeželi v gozdove.

Kanonik, dr. Žagar, 60-letni stavec, ni hotel zapustiti župni- šča v vasi Nova Cerkev pri Cel- lju in je prepovedal nemškemu duhovnu vstop v cerkev. Za ka- zen so ga zgrabili, strahovito pretepli in mučili. Nemški poli- caji so mu zvezali noge in ga potem vlekli po dvorišču, dokler ga ni zadela kap. A še jim ni bilo dovolj — preteпали so ga na- prej do smrti.

Veliko število uglednih slo- venskih javnih delavcev so ubi- li. Za veliko noč leta 1942 so ustrelili v Mariboru znanega podjetnika Pogačnika, obtožene- ga, da je bil v zvezi s četniki, katere v Sloveniji nazivajo hos- tarje. Pred smrtjo je 60-letni Pogačnik odklonil, da bi mu za- vezali oči in se držal izredno ju- naško. Predno so vojaki ustrelili, je še zavpil: "Živela Jugo- slavija!" Padel je s cigareto v roki. Bil je to res obudovanja vreden in junaški stavec.

V Misljinu so ustrelili devet domoljubov, med njimi tudi zna- nega podjetnika Časa.

V Samcu so ustrelili sina pod- jetnika Kraševca.

V Celju so ustrelili dva narod- njaka, Veharja in Goloba, oba umetnika in akademska slikar- za, ter trgovca Prislana. Na strahoviten način je bil v Celju ubit znameniti domoljub Turn- šek, ki je kljub svojim 65 letom takoj po razglasu vojne odšel v Heregovino, da bi se tam boril kot četnik. Domov je prišel peš in bil takoj po povratku areti- ran. Njegovo ženo in dve hčerki so vrgli v ječo, hišo pa so jim zažgali. Turnška se tako stra- hovito preteпали, da so mu polo- mili rebra ter obe roki in nogi. Po brezupnem izpraševanju — junaški stavec ni dal niti glasu od sebe — so ga krvniki javno na ulici ubili, da s tem prestrašijo ostalo prebivalstvo.

V Mariboru ustrelje skoro vsak teden po 10 do 15 talcev, povečini mladih ljudi. Od velike noči do danes so ustrelili preko 700 ljudi. Obtožnica je vedno ista: stiki s hostarji. To zato, ker so hostarji največja skrb in strah nemških krvnikov. Edino opi se morejo še pred obnovitvi- jo Jugoslavije vsaj deloma ma- ščevati za zločine proti sloven-

DELO DOBIJO

IZVEŽBANI OPERATORJI

na Boring Mills (Horizontal ali Vertical) Large Planer

Plača od ure, in overtime

Ako ste zdaj zaposleni pri voj- nem delu, se ne priglasite.

WELLMAN ENGINEERING

700 Central (289)

Delo dobi

Zenska dobi delo za splošna hišna dela; nič pranja. Vpra- šajte na 1428 E. 43. St. (288)

MALI OGLASI

Naprodaj

Naprodaj je hiša 6 sob, za eno družino, moderen dom, zelo dobro narejen, velik lot, s sadnim in senčnim drevjem, blizu Nottingham Rd. in Euclid Beach. Hiter kupec dobi za \$5,500.

Imamo tudi več drugih na- prodaj. Kadar bi radi hišo, pridite k nam in si jih oglejte.

J. Knific Realty

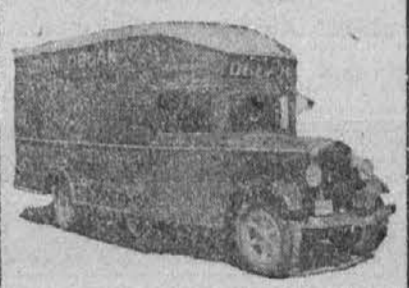
18603 St. Clair Ave. IV 7540, zvečer KE 0288 (Dec. 9, 11)

Sobo išče

Moški bi rad dobil sobo med St. Clair Ave. in Wade Park Ave. od 65. do 79. St. Soba naj ima poseben vhod. Kdor ima kaj pripravnega, naj pusti naslov v uradu tega lista. (288)

Lepa prilika

Naprodaj je hiša za 2 družini. Zglasite se na 5408 Homer Ave. (289)

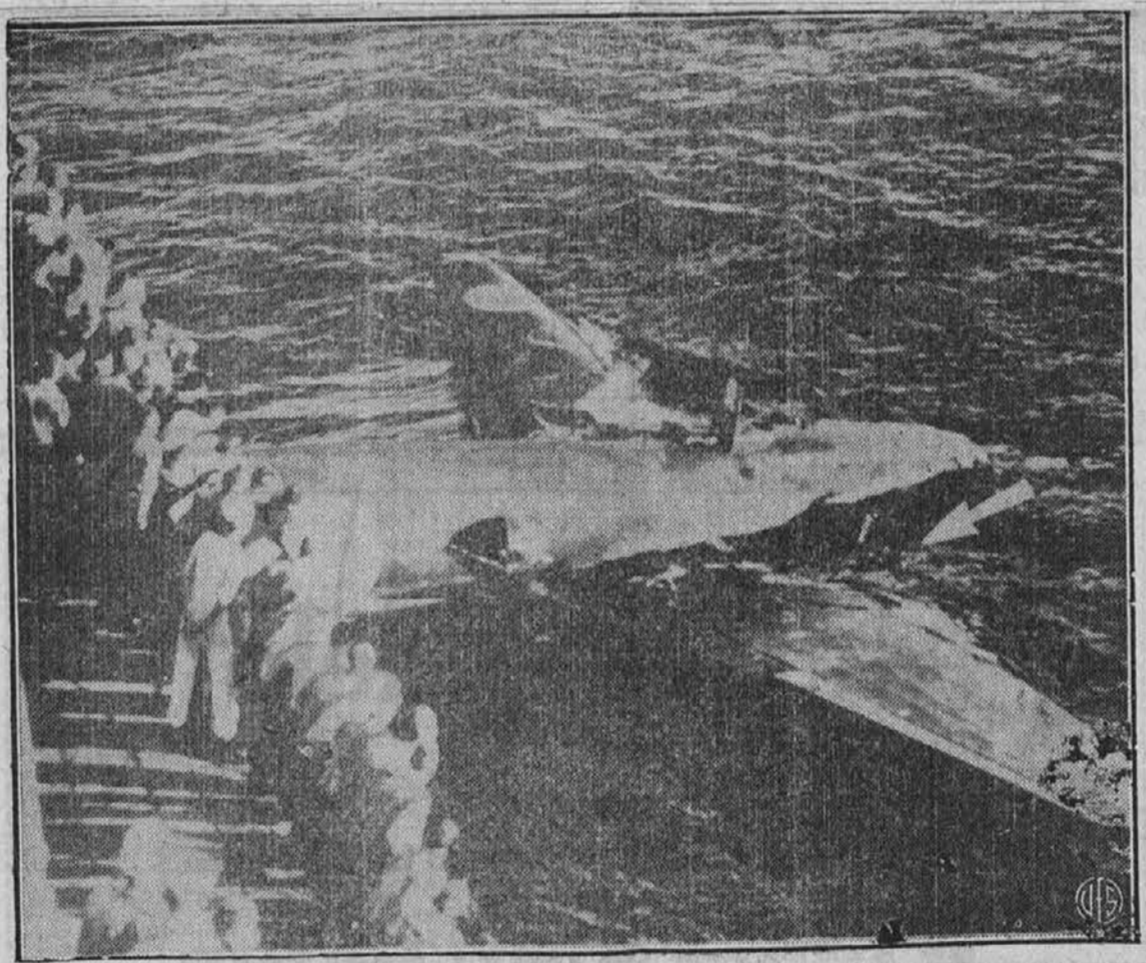

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokli- čete vsak čas, podnevi ali po- noči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1126 E. 61st St. 6122 St. Clair Ave. HE 2730.

Moštvo ameriške bojne ladje si pobjiže ogleduje v morje zbito japonsko vojno leta- lo. Pušica kaže japonskega letalca, ki je ob visel na krilu letala in katerega so pobrali na laajo.

Gornja slika nam predstavlja britske barke, s katerimi so prepeljali ameriško vojaštvo z velikih transportnih ladij na obal Severne Afrike. Velike ladje lahko vidite v ozadju slike.

Priglasite vojake za božično številko

Ime in priimek

Služi pri: U. S. Army Navy Marines

Coast Guard Air Corps Merchant Marine.....

Ime in priimek dekleta

Služi kot: Nurse WAAC WAVE

Ime in naslov staršev ali sorodnikov

OPOMBA: Pišite imena razločno. Ni treba pisati vsega vojakovega naslova, ker se njih naslovi vedno spreminjajo. Zaznamujte samo vojaško ednico, pri kateri služite, s tem, da napišete v dotični vrsti besedo "da." ali pa samo črkirajte z navadno navpično črto.

Izrežite ta kupon in ga pošljite takoj ali najkasneje do 10. decembra na: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

(Dalje prihodnjč.)

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERSE

"Glej, ta si je znala pomagati," se smehljiva opat. "Bal sem se že, da nastane volovska bitka. Divja vola sta šla za mlado roko kakor krotka jagnjeta; hotel bi, da bi divji Štajer tako šel za našo, žal, staro roko, katere edino orožje je pastirska palica."

Čez reko sem so bile štajerske cerkvene ure, trikrat zaporedoma po štiri zvonki udarci potem enajst zamolklih. Čez Anžo sem je prihajalo kakor ropot in zvenketanje orožja.

Opat pravi: "Sedaj se zbirajo v mestni hiši. Sedaj je ura Bog pomagaj! Pojdiva domov!"

"Oče," odgovori prior in položi svojo gorke na opatovo hladno roko, "oče, vi ste še tešč od svete maše sem; dovolite mi, prosim, da Vam prinesem vina."

In stopil je v hišo. V krat-

kem času se je prikazal pripravni z modrim predpasnikom na pragu prosti kmet, lastnik kmetije, ter je ponudil opatu v kašenitem vrču požirek mošta. Bog blagoslovi!"

"Lepa hvala," odvrne opat, "napravi znamenje svetega križa nad vrčem, ki ga nese k usom, pa ga zopet odmakne ter notreč kmeta, ki ga pozna le za videz — brat je prejšnjega lastnika in se je pred kratkim sem preselil — spregovori:

"Danes so v mestu Štajer obinske volitve; kmet, kdo, miliš, da bo izvoljen in koga bi ožil ti, če bi bil štajerski meščan?"

Kmet odgovori: "Ne poznam gospodov, tujec sem tukaj. Ne poznam Pravnfalka, ne poznam Hendelna. Še nisem dolgo na kmetiji. Pitje, prečastiti!"

Opat je gledal v vrč, kakor si se bal, da je strup notri.

Kmet je počasi nadaljeval: "Ljudje pa pripovedujejo o Hendelnu, da plačuje svoje delavce vsako soboto z lepimi denarci, okoli dvesto delavcev ima, Pravnfalkovi, ljudje pa letajo po mestu in beračijo za par krajcarjev, svoji hčeri pa je dal za doto šest srajc in šestdeset goldinarjev. Mislim, da je to dovolj grdo za bogatega moža in jaz bi, primojduha, če bi bil štajerski meščan, volil Hendelna, pa nikoli skopuha Pravnfalka!"

Opat se jezno zadere v kmeta: "Če bi koza imela denar, bi ji ti gospa rekel. Si-li novove-rec?"

Kmet se poredno namuza in pravi:

"Ne, gospod, sem stare, prave vere."

"Kaj imaš od stare vere, nesrečnež, ti bi zaradi prokletlega mamona volil krivoverca. Ko boš šel o Veliki noči k spovedi, naj te spovednik dene na suho ter naj te zapodi! — Pojdi, Karel, tu se ne dotaknem nobene kapljice."

Opat je postavil s tako silo vrč na klop, da sta zahreščala vrč in klop. Nato je odkorakal proti Garstenu, obraz mu je žarel svete jeze. Prior Karel je stopal za njim in vzdihoval: "Ti si štajerski škof, ti si štajerski škof," pa tako tiho, da ga opat ni mogel slišati.

V malo posvetovalnico mestne hiše Štajru je stopilo dvanajst mestnih svetovalcev. Nosi jo črne, širokoobrobline plašče, ob bokih se jim blišče krasni meči, pod resnimi obrazi, ki jih okrožujejo črne in plave brade, se bleste brabantse čipke. Ravnokar so se — tako je v Štajru navada — v veliki dvorani odpovedali svojim častem. Na prošnjo, naj jih še obdržijo, so po stari navadi odgovorili:

"Ostanemo pri svoji besedi."

Na čelu jim je župan.

Med tem volijo volilci v veliki dvorani pred starim sodnikom izmed odstopivših na novo šest svetovalcev. Tudi oni, ki so odstopili, volijo šest svetovalcev v notranji svet, taka je prastara navada v Štajru. Nato se voli novi sodnik, ki ga vse željno pričakuje.

Posvetovalnica je zelo majhna. Nekateri gospodje so se usedli na hrastove stole, okrašene z angeli, ki nosijo sadeže v košarah. Drugi stopijo k velikim steklenim oknom ter zro doli na mestni trg. V gostih trumah prihaja ljudstvo sem in na trgu nastaja šumenje in vrvenje, kakor bi rojilo tisoč panjev.

Rdečebradi Bertold Hendel se je prijel za ščetinasto brado, on za to, saj ga je cesarica in kraljica tako lepo pogledala." "Se junaško drži, je-li vse v redu?" pravi stari Hendel ter stopi za trenutek k svojemu nečaku k oknu. Glej, njegov sin! Visoko na konju jaha pred mestno hišo. Vsa mestna kompanija zre na junaka, ki mu vihra cel gozd peres na širokrajnem klobuku, ki se mu sveti na strani krasni flamberški meč in mu na levi strani prsi žari srebrni panter.

Konrad Travnar, strasten krivoverec, meni:

"Kjer je solnce, je pač tudi senca. Res pa je, da gre po pasje v mestu, kjer je dvojna vera. Stori, kar hočeš, vedno ustreliš kozla."

"Da, da, mnogo jih je že v Štajru streljalo kozle, pa temu ni kriva dvojna vera!"

Počasi je stopal sredi med svetovalci po sobi gori in doli. Ne vidi se mu, da si beli lase zaradi volitve, ki naj mu po obstoječih postavah podeli najvišjo oblast.

"Brat, praviš: mnogi so streljali kozle. . . . Ti si navihan . . . morda pa misliš tudi name?" mrmra rdečebradi Bertold, ki v svoji ohlapni paradni obleki zastavlja celo okno.

"Pa glej, tam doli je tvoj sin! Kako junaško jaha okoli in kakor jastreba gleda okoli in pazi, da kdo ne vpije: "Živio Hendel!" Lepe deklice me-

čejo oči nanj, pa kaj se meni on za to, saj ga je cesarica in kraljica tako lepo pogledala."

"Se junaško drži, je-li vse v redu?" pravi stari Hendel ter stopi za trenutek k svojemu nečaku k oknu. Glej, njegov sin! Visoko na konju jaha pred mestno hišo. Vsa mestna kompanija zre na junaka, ki mu vihra cel gozd peres na širokrajnem klobuku, ki se mu sveti na strani krasni flamberški meč in mu na levi strani prsi žari srebrni panter.

Za njim vihra, od vetra majan, štajerski prapor in plapolala pisano svilnata deželna zastava. Je kakor rimski vitez sv. Florijan, ki varuje ognja; pa res varuje Štajer pred zalego, pred jezo krivovercev, ki komaj čakajo, da bi udarili na katoličane, na papeško stranko, pa sedaj jim še ni bila ura. "Dobro pazi na red, vrli dečko," pravi stari Hendel ter izpod košatih obrvi z dopadajenjem gleda na svojega prvorojenca.

Pred lepim jezdecem stopa sem in tja gospa ter vodi za roko malo deklico. Kar zamahlja s pajčolanom proti oknu ter zvonko zavpije: "Joahim!" Sto in sto glav se obrne proti oknu in iz sto in sto grl prihaja klic: "Živio, Joahim Hendel, živio!"

Kričali so praznemu oknu, kajti Hendel se je urno umaknil.

"Ne maraš slišati?" ga zbadala Bertold in zagrima s hripavim glasom: "Živio Hendel!" Ves zbor svetovalcev se mu pridruži in po svetovalnici odmeva: "Živio Hendel!"

Samo Pravnfalk molči, ki ga hoče za sodnika voliti katoliška stranka.

Mirno je sedel poleg drugega katoliškega svetovalca — v celem občinskem svetu so bili samo trije katoličani — poleg Leonarda Radlmajerja. Globoko ga je zbudilo izzivajoče vpitje protestantovskih gospodov. Ni mogel več molčati. V fini, gladki književni nemščini, ki ga ni manj izdajala za Čeha, kakor za starega solnika, je rekel na glas:

"Danes so pa gospodje svetovalci, ki so odstopili, kaj dobre volje. Imajo pač črno na belem, da bo volitev izpadla po njihovi želji. Spominjam se volitve, ko gospodje niso bili tako dobre volje."

"Tudi jaz se spominjam volitve," se roga Bertold. "Takrat je malo manjkalo, da ni bil tepen neki Čeh, ki je z lo-povskim doktorjem prišel kot komisar k volitvi v Štajer. Naj

me kukovica brene, če bo še tega še izvežban in izkraj-kaj kak Čeh sodnik v Štajru." političnih in pravnih zadev. "Zakaj bi ne bil sodnik Čeh, je zasmehljivo pripomnil, če je le-ta živel v Štajru, če mu ahim Hendel. je pri srcu mesto in je vrhu" (Dalje prihodnjice)

V Alžiru so domačini kaj hitro pripravljani, da pomagajo našim vojakom. Gornja slika nam predstavlja skupino domačinov, ki so pripravljani, da pomagajo našim vojakom, ki so se izkrcali na afriško obalo v bližini Orana.

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA IN DOBREGA SOPROGA IN OČETA

Anton Žust-a

ki je za vedno zatisnil svoje blage oči 9. decembra, 1941.

Mesec december je zopet v deželi, zgodnje se zime razpiplje že kras, mi pa ne moremo biti veseli, ker je najtužnejši mesec za nas.

Žalujoci ostali:

MARY, soproga.

MARY, ANTON, FRANK, otroci.

Cleveland, O., 9. decembra, 1942.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE BLAGOPOKOJNE HČERKE IN SESTRICE

ROSE SPEH

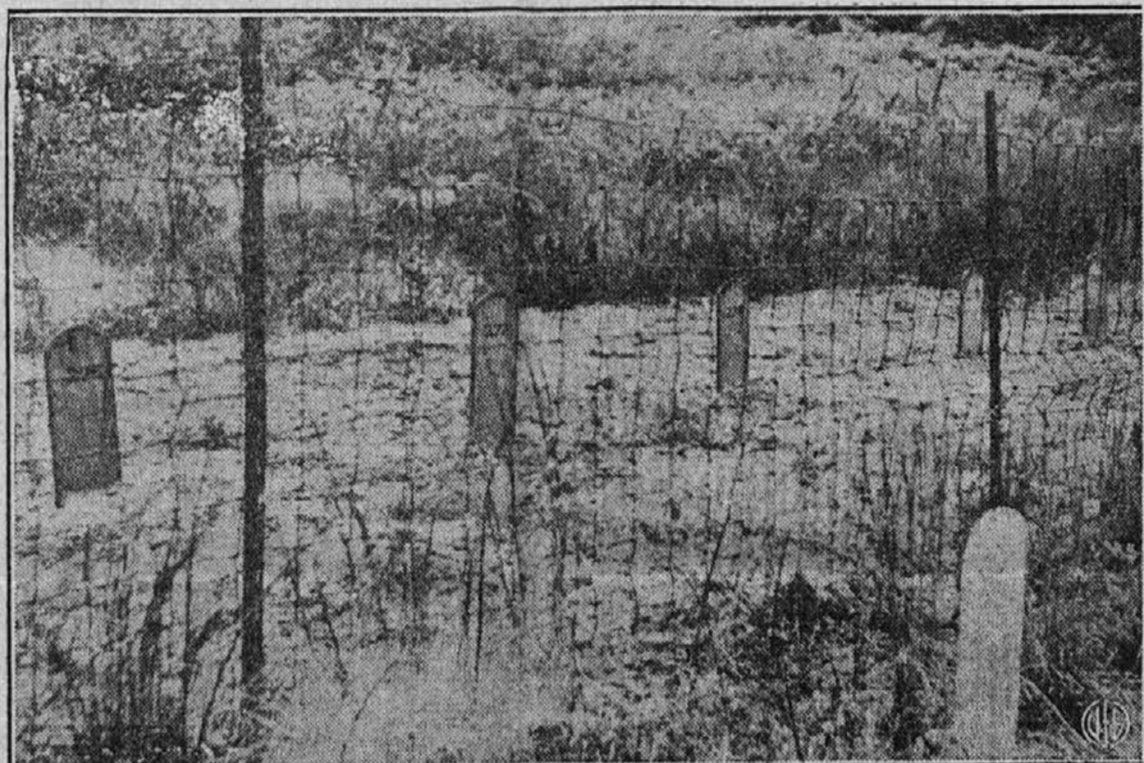
ki je po prizadetih nesreči v Bogu preminila dne 8. decembra, 1940.

Naj ji bo ohranjen blag spomin.

Žalujoci:

MATI, BRATA in SESTRE.

Cleveland, O., 9. decembra, 1942.

V bližini Washingtona je ta kraj, kjer je pokopanih onih šest nemških saboterjev, ki so se pripeljali s podmornico v Ameriko in bili tukaj kmalu zatem prijeti in po ob-ravnavi ustreljeni. Nad vsakim grobom je tabla in na nji številka. To je vse, kar je ostalo za njimi. Noben sorodnik se ni zglasil, da bi zahteval njih trupla, zato so jih naše oblasti pokopale na kraju, kjer pokopujejo ubožne in neznane.

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

NE POZABITE NAJPREDJ POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

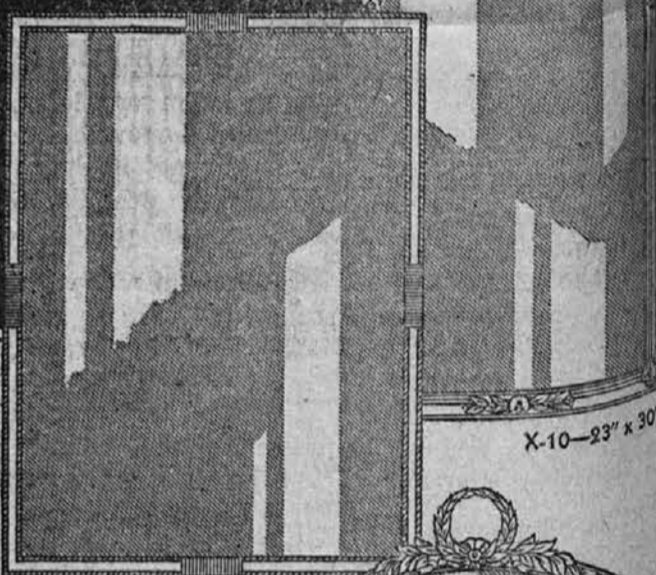

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO . . . POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

This Christmas give

Mirrors

X-22—28" x 36"

X-11—31" x 26 1/2"

The Perfect Gift for the Whole Family!
We've priced our fine mirrors to make them sensational at Christmas values. Choice of styles and sizes. All clear, sparkling plate glass . . . beautifully framed.

Grdina Hardware

6127 St. Clair Ave.

ENDicott 9559

Trgovina odprta vsak dan od 8 zj. do 8 zvečer do božiča

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.